

"Het licht van uw gelaat"

Zondag 7 maart 2021

Thema Week 3: "Uw gelaat" (Psalm 4:7): aankijken

Deze derde week gaan wij dieper in op het derde woord van het Bijbels gebed dat ons in deze veertigdagentijd stuwt: "Laat het licht van uw gelaat over ons schijnen" (Psalm 4:7). Door God in ons en in de wereld toe te laten (Aanloop), door onszelf in navolging van Christus los te laten (Week 1) en open te stellen naar het Licht (Week 2), herkennen wij geleidelijk aan de vertrouwde gelaatstreken van God. Waar komen wij, in ons en rondom ons, uw Gelaat tegen?

Begin van het gebed

Langzaam open ik mijn handen: Heer, kijk mij aan.

In gedachten plaats ik mij onder de glimlachende blik van Jezus.

In stilte vraag ik: Heer, laat mij Uw gelaat zien.

Bijbeltekst voor vandaag, zondag 7 maart: 1 Korintiërs 1:22-25

De Joden vragen om wonderen en de Grieken zoeken wijsheid, maar wij verkondigen een gekruisigde Christus, voor Joden aanstootgevend en voor heidenen dwaas. Maar voor wie geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, is Christus Gods kracht en wijsheid, want het dwaze van God is wijzer dan mensen, en het zwakke van God is sterker dan mensen.

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

God toelaten, mijzelf loslaten en mij richten naar het Licht is openstaan voor het paradoxale van de gekruisigde God: vandaag voor velen nog steeds aanstootgevend en dwaas. Voel ik mij desondanks geroepen en aangesproken door deze paradoxale logica?

Tijdens deze veertigdagentijd graven wij dieper in Gods dwaasheid en zwakheid, inderdaad wijzer en sterker dan wat in onze wereld hoog wordt aangeslagen en begeerd. Te midden van het lijden zal Jezus' gelaat - in wie wij God zien (Johannes 14:9) - blijven oplichten, onze blik blijven zoeken. Durf ik Hem in de ogen kijken, zoals Hij daar op het kruis hangt? Kies ik voor Hem, verkondig ik een gekruisigde Christus? Ga ik bewust onder zijn kruis staan of blijf ik liever op veilige afstand?

Einde van het gebed

Hoe kijkt Jezus naar mij? Kijkt Hij bezorgd, bemoedigend, glimlachend, serene, afstandelijk, eerbiedig, opbeurend of gewoon vriendelijk? Wat vind ik in zijn gelaat, in zijn glimlach? Ik zoek zijn gelaat in al wat ik doe en in al wie ik ontmoet. Ja, zijn gelaatstrekken begin ik stilaan te kennen en te herkennen. Zij komen mij vertrouwd over. Ik som ze even op. Ik blijf kijken en glimlach terug. Wij spreken gemoedelijk met elkaar zoals vrienden gewoon zijn, niet meer bang om elkaars vriendschap te verliezen door een niemendal. In bewoonde stilte dank ik de Heer voor dit moment samen. Ik sluit mijn gebed eenvoudig af:

Barmhartige God, lichtend gelaat in uw Zoon,

Ook vandaag kijkt Gij ons liefdevol aan.

Wek in ons uw Geest om iets van uw glimlach te kunnen doorgeven. Amen.

Terugblik op het gebed

Laat ik mij aankijken door Hem, of voelt het nog ergens beklemmend aan? Word ik de heling van zijn blik gewaar? Wat zou ik Hem willen vragen? Wat zou ik willen geven? Ik schrijf kort op wat mij heeft geraakt - een woord, een zin, een gedachte - en hoe ik mij erbij voelde: onrustig, vredevol, gelukkig, dankbaar, verdrietig, angstig, opgelucht, troosteloos, vertrouwend? Wat was moeilijk? Wat werd ik gewaar in zijn blik? Liet ik zijn blik toe? Hoe voel ik me nu? Is er iets dat God in mij zou willen verdiepen? Word ik een rode draad gewaar, een goddelijke onderstroom die mij deze dagen en weken op weg naar Pasen - die goddelijke schaterlach! - stuwt en richting geeft?